

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken vad gäller yrkandet om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut P8_TA (2017)0056 av den 2 mars 2017 att häva parlamentsimmuniteten för Marion Anne Perrine Le Pen.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Marion Anne Perrine Le Pen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för parlamentet.

⁽¹⁾ EUT C 231, 17.7.2017.

Tribunalens beslut av den 14 december 2017 – Rogesa mot kommissionen

(Mål T-475/17) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Förordning (EG) nr 1367/2006 — Handlingar rörande en anläggning som producerar en blandning av pellets och sintrad järnmalm — Underförstått beslut om avslag på ansökan om tillgång till handlingar — Uttryckligt beslut antaget innan talan väcktes — Yrkande om fastställelse av att det saknas anledning att döma i saken — Berättigat intresse av att få saken prövad — Uppenbart att talan skall avvisas)

(2018/C 052/44)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Tyskland) (ombud: advokaterna S. Altenschmidt och A. Sitzer)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: H. Krämer)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring, i första hand, av kommissionens underförstådda beslut av den 20 juni 2017 och, i andra hand, av beslutet av den 11 juli 2017, om att neka tillgång till handlingen Ares (2017) 1684109, av den 2 november 2009, och handlingen Ares (2017) 1685639, av den 29 november 2009.

Avgörande

- 1) Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.
- 2) Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH och Europeiska kommissionen ska bära sina respektive rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 318, 25.9.2017.

Talan väckt den 22 november 2017 – Comprojecto-Projetos e Construções m.fl. mot ECB

(Mål T-768/17)

(2018/C 052/45)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Comprojecto-Projetos e Construções, Lda. (Lissabon, Portugal), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lissabon), Julião Maria Gomes de Azevedo (Lissabon), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lissabon) (ombud: advokaten M.A. Ribeiro)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara de angripna rättsakterna, det vill säga

i) svarandens beslut att inte vidta några åtgärder,

ii) svarandens beslut att inte inleda ett förfarande avseende åsidosättande, och

iii) beslut av direktören för Banco de Portugal och övriga "tjänstemän" som tagit ställning till de klagomål och uppmaningar som framställts mellan den 26 juni 2013 och den 22 april 2015.

— Av samma skäl yrkas att tribunalen

i) förordnar om att sökandena ska ha möjlighet att ogiltigförklara det avgörande som fattats av de domare som dömt i målet om civilrättsligt skadestånd, som sökandena anhängiggjort mot ECB och övriga [svarande],

ii) förordnar om att sökanden ska ha möjlighet att väcka regresstalan mot Portugisiska staten,

iii) tar ställning till huruvida medlemsstaten/åklagarmyndigheten/Republikens allmänna åklagare hade skäl för att vägra att intervensera i tvistemålet,

iv) tar ställning till huruvida medlemsstaten/åklagarmyndigheten/Republikens allmänna åklagare hade skäl för att inte anmäla detta fall till OLAF.

— Vidare yrkas att tribunalen, om den anser att det finns fog för sökandens talan, förpliktar ECB, med stöd av artiklarna 268 och 340 FEUF, att till sökandena betala ett belopp på 45 828 257,80 euro jämte dröjsmålsränta enligt i lag stadgad ränta till dess att betalning skett, samt ersättning för de andra kostnader skador och skadestånd med belopp som kommer att anges efter att åtgärder vidtagits.

— Sökandena yrkar att tribunalen under mellantiden, mot bakgrund av vad som föreskrivs i artikel 280 FEUF och av att akter antagna av "Europeiska centralbanken som medför betalningsskyldighet för andra än stater ska vara verkställbara", enligt artikel 299 FEUF, ålägger svaranden att begära att dessa belopp ska betalas av BCP [Banco Comercial Português].

— Med hänsyn till att den nationella centralbanken är "en förvaltningsmyndighet som är behörig antingen att fatta beslut rörande klagomål eller att inleda lämpliga rättsliga förfaranden" enligt artikel 11.1 b i direktiv 2005/29/EG och artiklarna 81.1 och 83 i direktiv 2007/64/EG samt artikel 96.1 b – Accessoriska sanktioner – i lagdekret 317/2009, bör svarandens ombud ålägga BCP att "omedelbart" kreditera sökandenas konton de ovannämnda beloppen.

— Svaranden

i) ska begära att dess ombud, den nationella centralbanken, kräver att BCP ger in nämnda handlingar och, om kreditinstitutet inte ger in dessa, ålägger kreditinstitutet i enlighet med artikel 13.2 i lagen om Banco de Portugal att "omedelbart" kreditera sökandenas konton de ovannämnda beloppen,

ii) ska, mot bakgrund av att kreditinstitutet kan komma att bli skyldigt att "omedelbart" betala ersättning till sökandena, följa vad som föreskrivs i artiklarna 41.2 a, 47.1 andra stycket och 49.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), det vill säga ECB ska, såsom sker i förhållande till Banco de Portugal och åklagarmyndigheten/nationella allmänna åklagare, med hänsyn till vad som stadgas i artikel 3 i förordning nr 2532/98 beträffande Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner, besluta att inleda "ett förfarande avseende åsidosättande" och uppmana BCP att vidta åtgärder, varvid detta kreditinstitut ska vara skyldigt att fatta beslut och inte får underlåta att vidta åtgärder,

- Trots att det inte omfattas av tribunalens behörighet enligt artikel 256.1 FEUF, ska frågan ställas till [domstolen], om den nationella centralbanken inte erkänner att den "har underlåtit att fullgöra en förpliktelse enligt fördragen, ska banken vidta de åtgärder som behövs för att följa domstolens dom" i enlighet med artikel 271 d.
- Trots att det inte omfattas av tribunalens behörighet ska tribunalen, om EU-domstolen anser att det finns fog för sökandenas talan, i enlighet med artikel 264 FEUF föreslå [domstolen] att den ogiltigförklarar den nationella centralbankens beslut, som följts av svaranden, och ska, med beaktande av artikel 41.1 c i Europeiska stadgan om grundläggande rättigheter, artikel 296 andra stycket FEUF och artikel 11.3 c i direktiv 2005/29, meddela ett motiverat beslut,
- Svaranden och EU-domstolen ska uppmana Portugisiska staten/åklagarmyndigheten/nationella allmänna åklagaren att vidta åtgärder för att de ska ta ställning till de handlingar som utförts av BCP.
- Svaranden ska anmäla detta ärende till OLAF.
- Det yrkas redan nu ersättning för rättegångskostnaderna med ett belopp som senare kommer att anges, i enlighet med artikel 134.1 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Åsidosättande av motiveringsskyldigheten (led c) i artikel 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 296 andra stycket FEUF och artikel 11.3 i direktiv 2005/29/EG ⁽¹⁾.
2. Oberoende av stölden medelst "inbrott" i "kassavalvet", kände BCP till, eller borde ha känt till, att det finansiella systemet användes för penningtvätt och kreditinstitutet kände således till att det förekom bedrägeri och skatteundandragande som medförde att unionsbudgeten undandrogs medel. Dessa handlingar är "olagliga och skadar unionens ekonomiska intressen", och det föreligger "tvingande skäl av allmänintresse" som "utgör ett berättigat syfte, som kan motivera ett hinder för friheten att tillhandahålla tjänster".
3. Oberoende av det sätt på vilket mer än 1 000 000 euro stals från "kassavalvet" så äventyras "unionens ekonomiska intressen", nämligen de inkomster som finansierar "Europeiska unionens budget eller institutionernas, organens och byråernas budgetar eller de budgetar som dessa förvaltar och övervakar". Det är följaktligen även fråga om handlingar som utgör "oegentligheter" eftersom de innebär en "överträdelse av en bestämmelse i gemenskapsrätten som är följden av en handling eller en underlåtenhet av en ekonomisk aktör och som har lett eller skulle ha kunnat leda till en negativ ekonomisk effekt för gemenskapernas allmänna budget eller budgetar som de förvaltar, antingen genom en otillbörlig utgift eller genom minskning eller bortfall av inkomster som kommer från de egna medel som uppbärs direkt för gemenskapernas räkning".
4. När en kreditinstitution, en medlemsstat/nationell centralbank/Europeiska centralbanken eller medlemsstaten/åklagarmyndigheten/nationella allmänna åklagaren får kännedom om denna typ av överträdelser och förfaranden och tillåter och inte beivrar dem, uppmuntrar de till överträdelse av artiklarna 310.5, 310.6, 325.1, 325.2 och 325.3 FEUF. De accepterar därigenom att det aktuella kreditinstitutet utför handlingar som utgör en "oegentlighet" eftersom de strider mot artikel 1.2 i förordning nr 2988/95 ⁽²⁾.
5. Genom att anta det beslut genom vilket den avslog anmodan att vidta åtgärder, har sökanden bland annat funnit ett sätt
 - i) att inte anmäla ärendet till OLAF,
 - ii) att inte inleda ett förfarande avseende "åsidosättande" gentemot BCP,
 - iii) att skjuta upp tvistemålsdomstolarnas avgörande, vid vilka en talan om civilrättsligt skadestånd pågår gentemot BCP och övriga [svarande] sedan den 1 februari 2010,
 - iv) att förhindra att lagakraftvunnen dom meddelas gentemot dess ombud, Banco de Portugal, i förvaltningsmålet angående utomobligatoriskt skadestånd som inleddes den 27 oktober 2015 och som ännu är anhängigt vid Tribunal Administrativo e Fiscal de Sintra och i vilket inget avgörande ännu har meddelats.

6. Åsidosättande av skyldigheten att visa opartiskhet, maktmissbruk och åsidosättande av väsentliga förföreskrifter, som begåtts av svarandens ombud, Banco de Portugal.

- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, s. 22).
- (²) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s. 1).

Talan väckt den 29 november 2017 – US mot ECB

(Mål T-780/17)

(2018/C 052/46)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: US (ombud: advokaterna L. Levi och A. Blot)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— fastställa att förevarande talan kan tas upp till prövning och bifalla den,

och följaktligen:

- ogiltigförklara 2016-års utvärderingsrapport (vilken omfattar perioden 1 september 2015–1 september 2016) och beslutet av den 15 december 2016 om "Annual salary and bonus review" (ASBR) för år 2016, vilka sökanden underrättats om den 30 november 2016 respektive den 9 januari 2017,
- ogiltigförklara ECB:s beslut av den 3 maj 2017 om avslag på sökandens ansökningar av den 15 februari 2017 respektive den 9 mars 2017 om administrativ omprövning,
- ogiltigförklara ECB:s beslut av den 12 september 2017 som underrättats sökanden den 19 september 2017, i vilken det klagomål som sökanden lämnat in den 7 juli 2017 avslogs,
- bevilja skadestånd för den skada som vållats, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan i fråga om ogiltigförklaring av 2016-års utvärderingsrapport åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten, i den mån sökandens utvärderingsrapport endast innehåller allmän kritik som upprepas i ett cirkelresonemang.
2. Andra grunden: Den omtvistade rapporten innehåller uppenbart oriktiga bedömningar.
3. Tredje grunden: Maktmissbruk på grund av de trakasserier som sökanden har utsatts för, samt åsidosättande av omsorgsplikten och principen om god förvaltningssed.
4. Fjärde grunden: Svaranden har gjort sig skyldig till ett förfarandefel vid upprättandet av utvärderingsrapporten.